

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udtog af den gamle danske Riimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Udtog af den gamle danske Riimkrønike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 190. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1816_297_3-txt-shoot-idm3663.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Abel.

Jeg haver fornummet at Svig og Fals
Ihvor langt det om ganger,
Det kommer sin Herre igien paa Hals
191 Med Drøvelse, Sorrig og Anger.
Der Erik min Broder var slagen ihjel,
Som jeg hannum tænkte for lange,
Til Roeskild foer jeg med det Skiel
Jeg ventede mig hans Guld at fange.
Da jeg kom ind som Kisten monne staae,
Bunden med Jernbaand haarde,
Jeg fandt der ei uden en Kappe graa,
Og dertil en Munke-Korde ^{*}Korde ∴ chorda, Snor.
Da jeg havde seet den Kappe graae,
Jeg sørvde vi havde saa kivet ^{*}Sørvde ∴ sørgede.,
Hans Agt fornam jeg der (var?) saa
Han vilde sig i Kloster have givet ^{*}Udentvivl er Riimkrøniken ogsaa ældste Hjemmel for
Beretningen om hiint Eriks Udsagn og Abels Fangst thi Annalerne synes at have
oversat dens Ord, især dem om Abels Sorg, der syndes Rimeren naturlig. Suhms D. H.
T. 10 S. 145..

Grev Adolfs Dotter i Holsterland
Som jeg til Husfru hade,
Alt Dannemarks Rige som jeg befand
Gjorde hun en drabelig Skade.
De Brev min Oldefader Valdemar
192 Paa Veendens Rige forhervde
Mod Danske hun saa udydelig var
Paa Had hun dennem fordærvde ^{*}Suhm omtvivler dette, T. 10 S. 217-18 men paa heel
svage Grunde, thi at en stor Deel af de Breve der lyde paa Venden, endnu findes i det
schverinske Archiv, beviser vel at Hvitfeld, der taler om *alle* Brevene, foer vild, men
beviser mere for end imod Riimkrøniken og dens Udskriver Petrus Olai, da her nævnes
bestemt kun Brevene til Valdemar 1ste som jo virkelig savnes..

Tredie Aar sin jeg Konning blev ^{*}Sin ∴ siden, Sællandsfaren siger endnu *sin*, forresten
seer man at Riimkrøniken sætter Abels Dødsaar til 1253 ligesom de *elderstedske*
Annaler S. D. H. T. 10 S. 207.,
Da fik jeg saa i Sinde
Det jeg drog sammen en Hær fuldgiev
Jeg tænkte mig Frisen at vinde;
Men der jeg kom til Egder-Stad ^{*}Egderstad ∴ Eiderstæd.,
De Friser mig der da mødte,
De gave mig der fuldondt et Bad,
Mit Blod de der udgødte.
Jeg meen jeg fik den Hevn og Nød
Af Guds retvise Domme,
193 For jeg lod slaae min Broder til Død,
Mig selv til liden Fromme.